

SAMNINGUR
milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er
varðar skatta á tekjur og eignir.

Ríkisstjórn Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem óska að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir,

sem gera sér ljóst að því er Færeyjar varðar að framkvæmd þeirra mála sem samningur þessi tekur til heyrir undir sjálfstjórnarvaldsvið Færeyja, jafnvel í samskiptum við útlönd,

hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í einu eða fleiri samningsríkjanna.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru lagðir á vegna samningsríkis, eða opinbers aðila eða sveitarstjórnar í því án tillits til þess á hvern hátt þeir eru lagðir á.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða heildareignir eða á hluta tekna eða eigna, þar með taldir skattar af ágóða vegna sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

a) Í Danmörku:

- 1) tekjuskattur til ríkisins,
- 2) tekjuútsvar til sveitarfélaga,
- 3) tekjuútsvar til amta og
- 4) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna, (hér eftir nefndir “danskur skattur”);

b) Í Færeyjum:

- 1) skattur í landssjóð,
- 2) útsvar til sveitarfélaga,

- 3) kirkjuskattur,
- 4) ágóðahlutaskattur,
- 5) skattur af þóknunum,
- 6) vaxtaskattur og
- 7) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna,
(hér eftir nefndir “færeyskur skattur”);

c) Í Finnlandi:

- 1) tekjuskattar til ríkisins,
- 2) tekjuskattur lögaðila,
- 3) útsvar til sveitarfélaga,
- 4) kirkjuskattur,
- 5) staðgreiðsluskattur af vaxtatekjum,
- 6) staðgreiðsluskattur þeirra er bera takmarkaða skattskyldu og
- 7) eignarskattur til ríkisins,
(hér eftir nefndir “finnskur skattur”);

d) Á Íslandi:

- 1) tekjuskattur til ríkisins,
- 2) sérstakur tekjuskattur til ríkisins,
- 3) tekjuútsvar til sveitarfélaga,
- 4) eignarskattur til ríkisins,
- 5) sérstakur eignarskattur til ríkisins og
- 6) tekju- og eignarskattur á banka og innlánsstofnanir,
(hér eftir nefndir “íslenskur skattur”);

e) Í Noregi:

- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins,
- 2) tekju- og eignarútsvar til sveitarfélaga,
- 3) tekjuskattur til fylkjanna,
- 4) sameiginlegur skattur til skattajöfnunarsjóðs,
- 5) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna og
- 6) gjald til ríkisins af þóknun til erlendra listamanna,
(hér eftir nefndir “norskur skattur”);

f) Í Svíþjóð:

- 1) tekjuskattur til ríkisins, þar með talinn sjómannaskattur og afdráttarskattur af arðmiðum,
- 2) sérstakur tekjuskattur á þá sem búsettir eru erlendis,
- 3) sérstakur tekjuskattur á listamenn o.fl. sem búsettir eru erlendis,
- 4) fjárfestingasjóðsskattur,
- 5) tekjuútsvar til sveitarfélaga og
- 6) eignarskattur til ríkisins
(hér eftir nefndir “sænskur skattur”).

4. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar sem lagðir eru á eftir undirritun samnings þessa til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Að því er Danmörk og Færeyjar varðar tekur samningurinn einnig til almenns skatts á eignir sem Danmörk eða Færeyjar gætu komið til með að taka upp eftir undirritun þessa samnings.

Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um allar verulegar breytingar sem gerðar verða á skattalögum hvers þeirra um sig.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

a) “samningsríki” merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð. Hugtakið tekur einnig til hins sjálfstjórnandi þjóðfélags Færeyja innan danska ríkisins. Í þeim tilvikum þegar ákvæði samningsins snerta einungis samskipti milli Danmerkur og Færeyja eru hugtökin “hluti af ríkinu” og “hinn hluti ríkisins” notuð eftir því sem samhengið krefst.

Hugtakið tekur einnig til sérhvers aðliggjandi svæðis utan landhelgi hvers ríkis þar sem ríkið samkvæmt lögum sínum og í samræmi við þjóðarétt hefur rétt til rannsóknar og hagnýtingar á náttúruauðlindum á hafsbotni eða í honum.

“Danmörk” tekur ekki til Færeyja og Grænlands. “Finnland” tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga. “Noregur” tekur ekki til Svalbarða (þ.m.t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða (“biland”) utan Evrópu;

b) “aðili” merkir mann, félag og önnur samtök aðila;

c) “félag” merkir lögaðila eða hvern þann annan sem talinn er lögaðili að því er skatta varðar;

d) “samtök aðila” merkir samtök sem ekki eru skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;

e) “fyrirtæki í samningsríki” og “fyrirtæki í öðru samningsríki” merkir annars vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í einu samningsríki og hins vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í öðru samningsríki;

f) “fasteign” hefur sömu merkingu og hugtakið hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Hugtakið felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifié með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, byggingar, réttindi varðandi fasteignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegs eða fasts endurgjalds fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum eða öðrum náttúruauðlindum;

g) “ríkisborgari” merkir mann sem á ríkisfang í samningsríki. Maður sem er danskur ríkisborgari og sem hefur heimilisfesti í Færeyjum samkvæmt heimastjórnarlögum telst einungis eiga ríkisfang í Færeyjum. Hugtakið merkir einnig lögaðila eða önnur samtök aðila sem stofnað er til samkvæmt lögum sem gilda í samningsríkinu;

h) “flutningar á alþjóðaleiðum” merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af aðila sem hefur heimilisfesti í samningsríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í öðru samningsríki;

i) “hagsmunatengd fyrirtæki” merkir þau tilvik er fyrirtæki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórnun eða yfirráðum annars fyrirtækis eða á verulegan hlut í eignum þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórnun eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hlut í eignum fyrirtækjanna;

j) “bær stjórnvöld” merkir:

1) í Danmörku: skattamálaráðherra,

2) í Færeyjum: landsstjórnarmann fjármála,

- 3) í Finnlandi: fjármálaráðuneytið,
- 4) á Íslandi: fjármálaráðherra,
- 5) í Noregi: fjármála- og tollamálaráðherra,
- 6) í Svíþjóð: fjármálaráðherra;

eða bær umboðsmaður þeirra eða það stjórnvald í einhverju þessara ríkja sem einhver ofangreindra aðila eða annar aðili felur að fara með málefni er snerta samninginn.

2. Á þeim tíma sem samningsríki beitir ákvæðum samningsins skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt lögum hlutaðeigandi ríkis á þeim tíma að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til og skal sú merking er hugtakið hefur samkvæmt gildandi skattalöggjöf í hlutaðeigandi ríki ganga framur þeirri merkingu er kann að finnast í öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfesti.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "aðili heimilisfastur í samningsríki" aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, aðsetur stjórnar fyrirtækis eða af öðrum svipuðum ástæðum, og tekur einnig til þess ríkis og opinberra aðila, sveitarstjórna og opinberra stofnana í því. Hugtakið

a) tekur ekki til aðila sem einungis er skattskyldur í því ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn þar eða af eignum sem þar eru, og

b) tekur til samtaka aðila og dánarbús einungis að því marki sem tekjur eða eignir þeirra eru skattlagðar í því ríki með sambærilegum hætti og tekjur eða eignir sem aðili með heimilisfesti þar hefur eða á.

2. Þegar maður telst samkvæmt 1. mgr. heimilisfastur í fleiri en einu samningsríki skal ákvarða heimilisfesti hans með eftirfarandi hætti:

a) maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili. Eigi hann fast heimili í fleiri en einu ríki telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;

c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;

d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu bær stjórnvöld hlutaðeigandi samningsríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst samkvæmt ákvæðum 1. mgr. heimilisfastur í fleiri en einu samningsríki telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið “föst atvinnustöð” fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið “föst starfsstöð” tekur einkum til:

- a) aðsetur stjórnar fyrirtækis;
- b) útibús;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæðis og
- f) námu, olú- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.

3. Byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér skipulagningu, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfslíðs í sambandi við slíka framkvæmd, telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en tólf mánuði í samningsríki.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. mgr. telst starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem er hagsmunatengt öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það hefur hagsmunatengsl við, ef starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni.

5. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar gr. tekur hugtakið “föst atvinnustöð” ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð við kaup á vörum eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtæki;
- e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er nýtt til starfsemi sem samsett er úr einhverri starfsemi samkvæmt a- til e-lið enda felist öll sú starfsemi hinnar föstu starfsstöðvar vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

6. Ef aðili sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt 7. mgr. hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir hönd fyrirtækisins og beitir henni reglulega telst þetta fyrirtæki - þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. - hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem hann gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem

um ræðir í 5. mgr. og myndi ekki, ef innt væri af hendi á fastri starfsstöð, gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.

7. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, ef þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.

8. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórnri eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í öðru samningsríki eða félagi sem rekur viðskipti í öðru samningsríki (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort félagið sé föst starfsstöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) sem staðsett er í öðru samningsríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða öðrum afnotum fasteignar.

3. Ef hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sem hefur þann megin- tilgang að eiga fasteign, veitir eiganda hlutabréfanna eða hlutanna rétt til að nýta fasteign í eigu félagsins má skattleggja tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða annarri beitingu afnotaréttar í því samningsríki þar sem fasteignin er.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. eiga einnig við um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem notuð er við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af atvinnurekstri skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í öðru samningsríki frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki sem tengja má hagnaðinn hinni föstu atvinnustöð.

2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í öðru samningsríki frá fastri atvinnustöð þar skal hvert samningsríki, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr., ákvarða föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sjálfstætt fyrirtæki í sams konar eða svipuðum atvinnurekstri við sömu eða

svipaðar aðstæður og hefði komið sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal heimilt að draga frá kostnað sem leiðir af því að um fasta atvinnustöð er að ræða, þar með talinn kostnað við stjórnun fyrirtækisins og almennan rekstur þess, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í samningsríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess, skulu ákvæði 2. mgr. ekki útiloka það samningsríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað með þeim hætti. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera þannig að niðurstaðan verði í samræmi við meginreglur þessarar greinar.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina skal hagnaður sem talinn er fastri atvinnustöð ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður af atvinnurekstri felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum þessa samnings skulu ákvæði þessarar gr. ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður aðila með heimilisfesti í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.

2. Hagnaður aðila með heimilisfesti í samningsríki af hagnýtingu, viðhaldi eða útleigu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á vörum eða varningi skal einungis skattlagður í því ríki, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru samningsríki.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eiga einnig við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu ("pool") sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar:

a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í öðru samningsríki eða á hluta af fjármagni þess, eða

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í einu samningsríki svo og fyrirtækis í öðru samningsríki, eða eiga hluta af fjármagni þeirra, gildir eftirfarandi:

Ef hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir þeim sem væru gerðir ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má telja allan hagnað, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur e kki til þess vegna skilmálanna, sem hagnað þess fyrirtækis og skattleggja hann í samræmi við það.

2. Í því tilviki er samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki - og skattleggur samkvæmt því - hagnað fyrirtækis í öðru samningsríki sem skattlagður hefur verið í því ríki og þessi hagnaður þannig reiknaður hefði talist til hagnaðar fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef umsamdir skilmálar fyrirtækjanna hefðu verið eins og á milli ótengdra aðila, skal hitt ríkið ef það ríki telur leiðréttinguna rétt mæta bæði almennt og hvað fjárhæðina varðar gera viðeigandi leiðréttingu á þeirri skattfjárhæð er leggst þar á hagnaðinn. Við slíka leiðréttingu skal taka tillit til annarra ákvæða þessa samnings og skulu bær stjórnvöld viðkomandi samningsríkja, ef nauðsyn krefur, ráðgast sín á milli.

10. gr.

Ágóðahlutir.

1. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru samningsríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar raunverulegur eigandi ágóðahluta er heimilisfastur í samningsríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í öðru samningsríki en þar sem hann er heimilisfastur og hlutareignin sem ágóðahlutimir eru greiddir af er raunverulega bundin við atvinnustarfsemi sem rekinn er frá hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er frá hinni föstu stöð má, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. mgr., skattleggja ágóðahluti sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir slíkum raunverulegum eiganda samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því samningsríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stöðin er.

3. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru samningsríki má einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið sem ágóðahlutina greiðir er heimilisfast samkvæmt lögjöf þess ríkis, en ef raunverulegur eigandi ágóðahlutanna hefur heimilisfesti í hinu samningsríkinu má skatturinn sem þannig er lagður á vera að hámarki 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna. Slíkir ágóðahlutir skulu þó vera undanþegnir skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu ef raunverulegur eigandi ágóðahlutanna er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúa) sem á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir.

4. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. má hækka íslenskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði að svo miklu leyti sem slíkir ágóðahlutir hafa verið dregnir frá tekjum félagsins sem ágóðahlutina greiddi við álagningu íslensks skatts.

5. Ákvæði 3. og 4. mgr. eru óviðkomandi skattlagningu félags af hagnaði sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

6. Hugtakið “ágóðahlutir” merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, hlutdeildarskírteinum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, er veita rétt til hlutdeildar í ágóða, svo og aðrar tekjur frá félögum sem við skattlagningu er farið með á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem ágóðahlutina greiddi er heimilisfast.

7. Þrátt fyrir ákvæði 3. og 4. mgr. geta bær stjórnvöld í samningsríkjunum gert samkomulag um að ágóðahlutir, sem falla til stofnunar, nafngreindrar í samkomulaginu, sem stundar góðgerðarstarfsemi eða önnur störf í almannáþágu og er undanþegin skatti af ágóðahlutum samkvæmt löggjöf þess samningsríkis þar sem stofnunin er heimilisföst, skulu í öðru samningsríki vera undanþegnir skatti af ágóðahlutum frá félagi í því ríki.

8. Ef félag heimilisfast í samningsríki fær tekjur frá öðru samningsríki getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágóðahluti sem félagið greiðir, nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í síðarnefnda ríkinu, né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins sem slíkan. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.

Vextir.

1. Vexti sem myndast í samningsríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í öðru samningsríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu ef viðkomandi aðili er raunverulegur eigandi vaxtanna.

2. Þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í öðru samningsríki en þar sem hann er heimilisfastur og krafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við atvinnustarfsemi sem rekin er frá hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er frá hinni föstu stöð má, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., skattleggja vexti sem myndast í samningsríki og greiddir eru slíkum raunverulegum eiganda samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því samningsríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stöðin er.

3. Hugtakið “vextir” merkir í þessari grein tekjur af hvers konar kröfu sem ekki telst ágóðahluti samkvæmt 6. mgr. 10. gr., án tillits til þess hvort hún er tryggð með veði í fasteign eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisskuldabréfum og tekna af öðrum

skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og ágóði tengdur slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari gr.

4. Þegar vaxtafjárhæðin, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi samningsríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

12. gr.

Þóknun.

1. Þóknun sem myndast í samningsríki og greidd er aðila heimilisföstum í öðru samningsríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu ef viðkomandi aðili er raunverulegur eigandi þóknunarinnar.

2. Þegar raunverulegur eigandi þóknunar er heimilisfastur í samningsríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í öðru samningsríki en þar sem hann er heimilisfastur og réttindin eða eignin sem þóknunin stafar frá eru raunverulega bundin við atvinnustarfsemi sem rekinn er frá hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er frá hinni föstu stöð má, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., skattleggja þóknun sem myndast í samningsríki og greidd er slíkum raunverulegum eiganda samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því samningsríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stöðin er.

3. Hugtakið “þóknun” merkir í þessari grein hvers konar greiðslu sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á sviði bókmennta, lista eða vísinda (þar með taldar kvikmyndir og mynd- og hljóðsegulbönd fyrir hljóðvarps- og sjónvarpssendingar), einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkön, teikningu, leynilega formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

4. Þegar fjárhæð þóknunarinnar er vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem hún er greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi samningsríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af afhendingu fasteignar sem staðsett er í öðru samningsríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af afhendingu hlutabréfa eða annarrar hlutareignar í félagi sem hefur þann megintilgang að eiga fasteignir og á eignir sem (áður en skuldir eru dregnar frá) eru að minnsta kosti að 75 hundraðshlutum beint eða óbeint fólgnar í fasteign sem staðsett er í öðru samningsríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

3. Hagnað, sem hlýst af afhendingu lausafjár sem er hluti rekstrareigna fastrar atvinnustöðvar er fyrirtæki í samningsríki hefur í öðru samningsríki eða lausafjár sem tilheyrið fastri stöð er maður heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í öðru samningsríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af afhendingu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stöð.

4. Hagnað, sem aðili með heimilisfesti í samningsríki hlýtur af afhendingu skips eða loftfars sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum eða lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því ríki.

5. Hagnað, sem aðili með heimilisfesti í samningsríki hlýtur af afhendingu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) til flutnings á vörum eða varningi, skal einungis skattleggja í því ríki, nema gámurinn sé eingöngu notaður milli staða í öðru samningsríki.

6. Hagnað, sem hlýst af afhendingu annarra eigna en getið er í 1.-5. mgr. skal einungis skattleggja í því samningsríki þar sem eigandinn er heimilisfastur.

7. Hagnað vegna afhendingar hlutabréfa eða annarrar hlutareignar eða réttinda í félagi eða samtökum aðila sem samkvæmt löggjöf samningsríkis hafa heimilisfesti þar eða í félagi eða samtökum aðila sem hafa heimilisfesti í öðru samningsríki, að því tilskildu að verðmæti hinna afhentu hlutabréfa eða hlutareignar eða réttinda séu einkum fólgin beint eða óbeint í eignarhaldi hlutabréfa, annarrar hlutareignar eða réttinda í félagi eða samtökum aðila sem samkvæmt löggjöf fyrirnefnda ríkisins hafa heimilisfesti þar, og því að hagnaðurinn komi í hlut manns sem hafði heimilisfesti í því ríki, en hefur öðlast heimilisfesti í öðru samningsríki - má þrátt fyrir ákvæði 6. mgr.- skattleggja í fyrirnefnda samningsríkinu ef afhending hlutabréfanna, hlutareignarinnar eða réttindanna á sér stað einhvern tíma á næstu fimm árum eftir það ár þegar maðurinn hætti að eiga heimilisfesti í fyrirnefnda ríkinu. Með réttindum í félagi eða samtökum aðila er í þessari málsgrein átt við breytanleg skuldabréf, breytanleg hagnaðarhlutdeildarskírteini, valkvæð réttindaskírteini sem félag eða samtök aðila gefa út ásamt valkvæðum réttindaskírteinum og tímabilsgreiðslu-samningum sem fólgnir eru í hlutareignum eða hlutabréfum í félagi eða samtökum aðila eða í einhverjum af framangreindum fjárhagslegum réttindum.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi.

1. Tekjur sem maður heimilisfastur í samningsríki hefur af starfi á eigin vegum eða annarri sjálfstæðri starfsemi skal einungis skattleggja í því ríki. Samt sem áður má skattleggja slíkar tekjur í öðru samningsríki ef:

a) hann hefur að jafnaði yfir að ráða fastri stöð í því ríki til þess að leysa af hendi störf sín, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá hinni föstu stöð; eða

b) hann dvelur í því ríki í eitt eða fleiri tímabil samtals lengur en 183 daga á tólf mánaða tímabili sem hefst eða endar á umræddu tekjuári, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá þeirri starfsemi sem var innt af hendi í hinu ríkinu á umræddu tímabili eða tímabilum.

2. Hugtakið "starf á eigin vegum" merkir einkum sjálfstæða starfsemi á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- og kennslumála, svo og sjálfstæða starfsemi lækna, lögmannna, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18., 19., 20. og 21. gr. skulu starfslaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í öðru samningsríki. Ef starfið er leyst af hendi í öðru samningsríki má skattleggja endurgjaldið fyrir starfið þar.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í öðru samningsríki, einungis skattlagt í fyrnefnda ríkinu, ef

a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri tímabil, sem samanlögð fara ekki yfir 183 daga á tólf mánaða tímabili sem hefst eða endar á umræddu tekjuári, og

b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitenda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og

c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu, og

d) ekki er um að ræða útleigu á vinnuafli.

3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir störf unnin um borð í dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku eða sænsku skipi í flutningum á alþjóðaleiðum í því samningsríki þar sem skipið er skráð. Við beitingu þessa ákvæðis er erlent skip sem aðili með heimilisfesti í samningsríki tekur á leigu án áhafnar ("bareboat basis") lagt að jöfnu við danskt, færeyskt, finnskt, íslenskt, norskt eða sænskt skip.

4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skattleggst endurgjald fyrir störf unnin um borð í

a) loftfari í flutningum á alþjóðaleiðum einungis í því samningsríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur;

b) fiskveiði-, selveiði- eða hvalveiðiskipi einungis í því samningsríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur, einnig þótt endurgjaldið miðist við ákveðinn aflahlut eða ágóðahlut af fisk-, sel- eða hvalveiðunum.

16. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn eða stjórnarígildi í félagi heimilisföstu í öðru samningsríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja tekjur aðila heimilisfasts í samningsríki sem hann aflar í öðru samningsríki með persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmynd, listamaður í hljóðva rpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af starfi, sem leyst er af hendi af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ákvæðum 1. og 2. mgr. skal ekki beita varðandi tekjur sem listamenn eða íþróttamenn heimilisfastir í samningsríki afla með störfum sem leyst eru af hendi í öðru samningsríki þegar heimsóknin í því ríki er aðallega kostuð af opinberu fé í fyrnefnda ríkinu. Í slíkum tilvikum skattleggjast tekjurnar einungis í fyrnefnda ríkinu.

18. gr.

Eftirlaun o.fl.

1. Eftirlaun og lífeyri, sem greiddur eru frá samningsríki og greiðslur frá samningsríki samkvæmt almannatryggingalöggjöf þess til aðila heimilisfasts í öðru samningsríki, skal einungis skattleggja í fyrnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir önnur ákvæði í þessum samningi skal framfærslueyrir, sem maður heimilisfastur í samningsríki greiðir til maka eða fyrirverandi maka eða með barni með heimilisfesti í öðru samningsríki, undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu í því tilviki að

lífeyririnn hefði verið undanþeginn skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu, hefði viðtakandi hans átt þar heimilisfesti.

3. Hugtakið "lífeyrir" merkir tiltekna fjárhæð sem greidd er manni með vissu millibili á tilteknum tíma í lífanda lífi, eða á tilteknu tímabili eða tímabili sem hægt er að ákvarða, og greidd er samkvæmt skuldbindingu um að inna þessar greiðslur af hendi gegn fullu endurgjaldi í peningum eða peningaígildi.

19. gr.

Opinbert starf.

1. Laun og annað svipað endurgjald (að undanskildum eftirlaunum), sem greitt er af samningsríki eða af opinberum aðila, sveitarstjórn eða opinberri stofnun í því til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa ríkis eða opinbera aðila, sveitarstjórnar eða opinberu stofnunar, skal einungis skattleggja í því ríki.

2. Í því tilviki að laun eða annað svipað endurgjald sem um ræðir í 1. mgr. kemur í hlut viðtakanda fyrir starf sem hann leysir af hendi í öðru samningsríki en því ríki sem greiðir launin eða endurgjaldið skattleggjast launin eða endurgjaldið þó einungis í því ríki þar sem starfið er leyst af hendi ef viðtakandinn er maður með heimilisfesti í því ríki og

- a) er ríkisborgari þess ríkis; eða
- b) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu til þess að leysa starfið af hendi.

3. Ákvæði 15. 16. og 17. gr. skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald sem greitt er fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis, opinbers aðila þess, sveitarstjórna eða opinberra stofnanna í því.

20. gr.

Námsmenn og nemar.

Maður, sem dvelur í samningsríki einungis í þeim tilgangi:

- a) að nema við menntastofnun í því ríki og námið er þess eðlis að það veitir rétt til opinberra námslána eða -styrkja í því ríki; eða
 - b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í því ríki,
- og er, eða var síðast fyrir dvölina, heimilisfastur í öðru samningsríki, er ekki skattskyldur í fyrstnefnda ríkinu af fjárhæð sem upprunnin er utan þess ríkis og hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

21. gr.

Starfsemi í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda.

1. Þrátt fyrir önnur ákvæði í þessum samningi, þó að undanskildum ákvæðum 8. gr., gilda ákvæði þessarar greinar þegar aðili með heimilisfesti í samningsríki stundar starfsemi í öðru samningsríki í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda sem staðsettar eru í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Aðili með heimilisfesti í samningsríki, sem stundar starfsemi sem um ræðir í 1. mgr. undan ströndum annars samningsríkis, telst stunda starfsemi frá fastri atvinnustöð eða fastri stöð í síðarnefnda ríkinu.

b) Ef slíkur aðili stundar starfsemi sína innan rannsóknar- eða vinnslusvæðis sem nær samfelld frá stað undan ströndum síðarnefnda ríkisins og inn á landsvæði þess ríkis og starfsemin er ekki einvörðungu stunduð innan landsvæðisins gildir a liður með samsvarandi hætti.

c) Starfsemi, sem felst í byggingu eða samsetningu á leiðslum til flutnings á óhreinsuðu kolvetni eða byggingarvinnu sem er í beinu sambandi við slíka starfsemi, telst stunduð frá fastri atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu, einnig þegar um er að ræða starfsemi sem fer fram á landi þegar hún er hluti af framkvæmd sem nær samfelld frá stað undan ströndum þessa ríkis og inn á landsvæði þess.

3. Ákvæði 2. mgr. eiga ekki við ef starfsemin fer fram á einu eða fleiri tímabilum sem samtals fara ekki yfir 30 daga á tólf mánaða tímabili.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. mgr. telst starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem er hagsmunatengt öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er í hagsmunatengslum við, ef starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni.

5. Hagnaður, sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af flutningum starfsmanna og varnings með skipum eða loftförum til eða innan svæðis sem um er rætt í a og b lið 2. mgr., í öðru samningsríki þar sem atvinnustarfsemi er rekin í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda eða af rekstri dráttarbáta, birgðaskipa eða annarra aðstoðarskipa vegna slíkrar starfsemi, skal einungis skattlagður í fyrnefnda ríkinu.

6. Ákvæði 4. mgr. 13. gr. og 3. mgr. 23. gr. eiga við um hagnað vegna afhendingar þeirra skipa, báta eða loftfara sem um ræðir í 5. mgr., svo og um eignir sem fólgnar eru í slíkum skipum, bátum eða loftförum.

7. Þrátt fyrir önnur ákvæði þessa samnings gildir eftirfarandi þegar um er að ræða skattlagningu launa eða annars svipaðs endurgjalds sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur fyrir vinnu sem leyst er af hendi í öðru samningsríki fyrir atvinnurekanda sem rekur slíka starfsemi sem um ræðir í 1. og 2. mgr.:

a) Leiði ákvæði b til d-liða ekki til annars má skattleggja slíkt endurgjald í síðarnefnda ríkinu, en þó því aðeins að vinnan sé leyst af hendi á einu eða fleiri tímabilum sem samtals fara yfir 30 daga á tólf mánaða tímabili.

b) Slík laun eða endurgjald skal einungis skattleggja í fyrnefnda samningsríkinu ef;

1) vinnan tengist hagnýtingu kolvetnislinda sem eru á miðlínu milli samningsríkja eða milli samningsríkis og annars ríkis,

- 2) samningur er til milli þessara ríkja um sameiginlega hagnýtingu lindanna og
- 3) hagnýting fer fram samtímis báðum megin miðlínu.

Ákvæði b-liðar koma ekki til framkvæmda fyrr en bær stjórnvöld í samningsríkjunum hafa gert um það samkomulag.

c) Ef vinnan er leyst af hendi um borð í skipi eða báti, sbr. 5. mgr., skal skattleggja slíkt endurgjald í því samningsríki þar sem skipið eða báturinn er skráður.

d) Ef vinnan er leyst af hendi um borð í loftfari, sbr. 5. mgr., skal einungis skattleggja slík laun eða endurgjald í því samningsríki þar sem félagið hefur heimilisfesti.

8. Aðili með heimilisfesti í samningsríki, sem stundar starfsemi undan ströndum annars samningsríkis, er undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu af hagnaði sem hann telst hafa hlotið vegna tilflutnings hreyfanlegra mannvirkja til borunar eða hótelpalla yfir á svæði utan síðarnefnda ríkisins. Hagnaður samkvæmt þessari málsgrein telst vera sú fjárhæð sem því nemur sem markaðsverð eignarinnar á þeim tíma sem tilflutningurinn á sér stað er hærra en eftirstöðvarverð á sama tíma, að viðbættum fengnum fyrningum.

9. Hagnað sem aðili með heimilisfesti í samningsríki hlýtur vegna afhendingar á:

a) réttindum til undirbúningskönnunar, rannsókna eða hagnýtingar kolvetnislinda í öðru samningsríki, hér með talin réttindi til hlutdeildar í eða forgangsréttur til slíkra lunda eða

b) hlutabréfum eða annarri hlutareign, sé verðmæti þeirra að öllu eða verulegu leyti, beint eða óbeint, tengt slíkum réttindum, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

22. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um hér að framan skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. mgr. eiga ekki við ef sá er teknanna aflar er heimilisfastur í samningsríki og hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í öðru samningsríki og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er frá hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er frá hinni föstu stöð. Í slíkum tilvikum gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. eftir því sem við á. Ef fasteign, sbr. 2. mgr. 6. gr., tilheyrir fastri atvinnustöð eða fastri stöð skal hins vegar skattleggja tekjur af slíkri eign samkvæmt ákvæðum 1., 2. og 4. mgr. 6. gr.

23. gr.

Eignir.

1. Eign sem fólgin er í fasteign sem er í eigu aðila heimilisfasts í samningsríki og sem staðsett er í öðru samningsríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Eign, sem fólgin er í hlutabréfaeign eða annarri hlutareign í félagi sem hefur þann megintilgang að eiga fasteignir og á eignir sem (áður en skuldir eru dregnar frá) eru að minnsta kosti að 75 hundraðshlutum beint eða óbeint fólgnar í fasteign sem staðsett er í samningsríki, má skattleggja í því ríki.

3. Eign, sem fólgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, svo og lausafé sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara og er í eigu aðila með heimilisfesti í samningsríki, skal einungis skattleggja í því ríki.

4. Eign sem fólgin er í gámum (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á vörum eða varningi og er í eigu aðila með heimilisfesti í samningsríki, skal einungis skattleggja í því ríki, nema gámamir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru samningsríki.

5. Allar aðrar eignir aðila sem heimilisfastur er í samningsríki, skal einungis skattleggja í því ríki og óháð því hvar þær eru staðsettar.

6. Þrátt fyrir ákvæði 5. mgr. má skattleggja lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í öðru samningsríki eða lausafjáreign sem tengd er fastri stöð til að stunda sjálfstæða starfsemi sem maður heimilisfastur í samningsríki hefur í öðru samningsríki í síðarnefnda ríkinu.

7. Ákvæðum 1.- 6. mgr. skal einungis beita í samningsríki í þeim tilvikum þegar annað samningsríki leggur almennan skatt á eignir.

24. gr.

Dánarbú.

Tekjur eða eignir sem skattlagðar eru hjá dánarbúi heimilisföstu í samningsríki má ekki skattleggja hjá aðila sem á rétt til hlutdeildar í búinu og er heimilisfastur í öðru samningsríki.

25. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun.

1. Danmörk

a) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Danmörk, nema ákvæði b eða c liðar leiði til annars, draga frá dönskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttarfjárhæðin skal hins vegar ekki vera hærri en sá hluti danska tekjuskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á tekjur sem skattleggja má í hinu ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki má Danmörk telja tekjurnar með í

skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjunum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

c) Hafí aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem um er rætt í 1. mgr. 15. gr. eða í a-lið 7. mgr. 21. gr., má Danmörk telja tekjurnar með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjunum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

2. Færeyjar

a) Hafí aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skulu Færeyjar, nema ákvæði b eða c liðar leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttarfjárhæðin skal þó ekki vera hærrí en sá hluti færeyska tekjuskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafí aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

c) Hafí aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru samningsríki af launuðu starfi sem um er rætt í 1. mgr. 15. gr. eða í a-lið 7. mgr. 21. gr. og sem samkvæmt þessum ákvæðum má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjunum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

3. Finnland

a) Hafí aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Finnland, nema ákvæði b-, c- eða d-liðar leiði til annars, að teknu tilliti til ákvæða finnskrar löggjafar (einnig í þeirri merkingu sem hún getur fengið við síðari breytingar án þess að það hafi áhrif á að þær grundvallarreglur sem hér eru settar fram),

1) draga frá finnskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í hinu ríkinu samkvæmt lögum þess ríkis og í samræmi við ákvæði samningsins og reiknaður er af sömu tekjum og þeim sem finnski skatturinn er reiknaður af;

2) draga frá finnskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er í hinu ríkinu samkvæmt lögum þess ríkis í samræmi við ákvæði samningsins og reiknaður er af sömu eign og þeirri sem finnski skatturinn er reiknaður af.

b) Ágóðahluti félags með heimilisfesti í öðru samningsríki en Finnlandi til félags með heimilisfesti í Finnlandi er undaþeginn skattlagningu í Finnlandi ef viðtakandinn ræður að minnsta kosti yfir 10 hundraðshlutum af atkvæðamagni þess félags sem greiðir ágóðahlutina.

c) Hafí aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur í öðru samningsríki af launuðu starfi sem um er rætt í 1. mgr. 15. gr. eða í a lið 7. mgr. 21. gr., og sem samkvæmt þessum ákvæðum má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu skulu slíkar tekjur undanþegnar skattlagningu í Finnlandi.

d) Hafí aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki eða hafi hann tekjur

sem samkvæmt c-lið, eru undanþegnar finnskum skatti má Finnland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá finnskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er þar.

4. Ísland

a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal eða má skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki, skal Ísland, nema ákvæði b-liðar leiði til annars, lækka íslenska tekju- eða eignarskattinn með því að draga frá þann hluta tekju- eða eignarskattsins sem reiknaður er af þeim tekjum sem aflað er eða eign sem er í hinu ríkinu .

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem skattleggja má í öðru samningsríki samkvæmt 10. gr., 7. mgr. 13. gr., 3. mgr. 15. gr., 16. gr. eða 1.- 6. mgr., c-lið 7. mgr. og 8.-9. mgr. 21. gr. skal Ísland draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í hinu samningsríkinu. Frádráttarfjárhæðin skal hins vegar ekki vera hærri en sá hluti íslenska skattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í hinu ríkinu.

5. Noregur

Ef ákvæði norskrar löggjafar um frádrátt frá norskum skatti vegna skatts sem greiddur er á svæði utan Noregs leiðir ekki til annars (þó án þess að hafa áhrif á þær grundvallarreglur sem hér eru settar fram) gildir eftirfarandi:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Noregur, nema ákvæði eftirfarandi b- eða c-liðar leiði til annars,

1) draga frá þeim skatti sem lagður er á tekjur aðilans, fjárhæð sem nemur þeim tekjuskatti sem greiddur er í hinu ríkinu,

2) draga frá þeim skatti sem lagður er á eignir aðilans, fjárhæð sem nemur þeim eignarskatti sem greiddur er af eignum hans í hinu ríkinu.

Slíkur frádráttur skal hins vegar ekki vera hærri en sá hluti skattsins af tekjunum eða eignunum, reiknaður án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða eignum sem skattleggja má í hinu ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki má Noregur telja tekjurnar með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjunum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum er stafa frá hinu ríkinu.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem kveðið er á um í 1. mgr. 15. gr. eða í a-lið 7. mgr. 21 gr. má Noregur reikna tekjurnar með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum er stafa frá hinu ríkinu.

6. Svíþjóð

a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Svíþjóð, nema ákvæði b-eða c-liðar leiði til annars,

1) með hliðsjón af ákvæðum í sænskri löggjöf (einnig í þeirri merkingu sem hún getur fengið við síðari breytingar án þess þó að að hafa áhrif á þær grundvallarreglur sem hér eru settar fram) - draga frá skatti af tekjunum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í hinu ríkinu;

2) draga frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er í hinu ríkinu. Frádráttarfjárhæðins skal hins vegar ekki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í hinu ríkinu.

b) Ef aðili heimilisfastur í Svíþjóð hefur í öðru samningsríki tekjur af launuðu starfi sem um ræðir í 1. mgr. 15. gr. eða a-lið 7. mgr. 21. gr. og sem skattleggja má samkvæmt þessum ákvæðum í því samningsríki, skulu slíkar tekjur, þrátt fyrir ákvæði í a-lið, undanþegnar sænskum skatti.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki, eða hefur tekjur sem samkvæmt b lið skulu undanþegnar sænskum skatti, má Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum eða eignum taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem einungis eru skattlagðar í hinu samningsríkinu eða þeirra tekna, sem eru undanþegnar sænskum skatti.

7. Sameiginleg ákvæði

1. Hugtakið “greiddur er í síðarnefnda ríkinu “ í þessari grein telst einnig fela í sér slíkan skatt á tekjur sem greiddur er í Danmörku, í Færeyjum, í Finnlandi, á Íslandi, í Noregi eða í Svíþjóð, eftir því sem við á, og sem skal yfirferast til hinna ríkjanna til þess að færa þar hlutaðeigandi aðila til góða sem skatt af sömu tekjum.

2. Ef aðili heimilisfastur í samningsríki (heimilisfestisríkinu) hefur tekjur í öðru samningsríki (starfsríkinu) af launuðu starfi sem samkvæmt 1. mgr. 15. gr. eða a-lið 7. mgr. 21. gr. má skattleggja í starfsríkinu, skal heimilisfestisríkið, þrátt fyrir ákvæðin í c-lið 1. mgr., c-lið 2. mgr., c-lið 3. mgr., a-lið 4. mgr., c-lið 5. mgr. eða b-lið 6. mgr. þessarar greinar, komast hjá tvísköttun með frádrætti á þeim skatti sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu með því að beita ákvæðum a-liðar 1. mgr., a-liðar 2. mgr., a-liðar 3. mgr., b-liðar 4. mgr., a-liðar 5. mgr. eða a-liðar 6. mgr. ef viðkomandi aðili aflaði teknanna hjá fyrirtæki eða fastri atvinnustöð í starfsríkinu og hann er eða var síðast fyrir starf sitt í starfsríkinu í starfi hjá:

a) fyrirtæki utan starfsríkisins sem er í hagsmunatengslum við fyrirtækið í starfsríkinu, eða

b) fyrirtæki utan starfsríkisins sem fasta atvinnustöðin tilheyrir.

3. Þrátt fyrir ákvæði framangreindrar mgr. skal beita ákvæðum c-liðar 1. mgr., c-liðar 2. mgr., c-liðar 3. mgr., a-liðar 4. mgr., c-liðar 5. mgr. eða b-liðar 6. mgr. ef viðkomandi aðili getur sýnt fram á að

a) hann dvaldi í starfsríkinu í starfinu og vegna þess í samfellt tímabil lengur en þrjá mánuði á viðkomandi tekjuári, eða

b) starfið í starfsríkinu sé unnið í þágu fyrirtækis í því ríki eða fastrar atvinnustöðvar sem þar er staðsett eða að kostnaðurinn sé með réttu gjaldfærður hjá því fyrirtækinu eða hinni föstu atvinnustöð.

26. gr.

Almennar skattlagningarreglur.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur eða eign sem hann á má ekki skattleggja í öðru samningsríki nema skattlagning sé skýlaus heimil samkvæmt þessum samningi.

2. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn á tekjur eða eignir samkvæmt samningnum er heimilaður öðru samningsríki en því þar sem aðilinn sem hefur tekjurnar eða á eignina er heimilisfastur og þetta annað ríki, samkvæmt eigin löggjöf, leggur ekki skatt á tekjurnar eða eignina í heild sinni eða tekur einungis tillit til teknanna eða eignarinnar við ákvörðun stighækkunar eða við annan útreikning skatts, skattleggjast tekjurnar eða eignin - svo framarlega sem ekki er kveðið á um annað hér að neðan - að því marki sem þær eru ekki teknar með við skattlagninguna í hinu ríkinu, einungis í því samningsríki þar sem viðkomandi aðili er heimilisfastur.

3. Ákvæði 2. mgr. eiga ekki við um

a) finnskan ellilífeyrir, eftirlaun í samræmi við finnska fjölskyldu-lífeyrislöggjöf eða önnur slík félagsleg réttindi sem teljast ekki skattskyldar tekjur samkvæmt finnskri tekjuskattslöggjöf eða

b) sænskan ellilífeyri.

4. Ef aðili með heimilisfesti í samningsríki fær eftirlaun eða lífeyri samkvæmt 18. gr. sem greiddur eru frá öðru samningsríki og slíkar greiðslur eru skattlagðar í fyrrnefnda ríkinu samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, skal aðilanum í fyrrnefnda ríkinu vera heimilaður frádráttur sem svarar 20.000 sænskum krónum á hverju almanaksári eða jafnvirði þess í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli, ef viðkomandi aðili hefði átt rétt til sérstaks frádráttar vegna aldurs eða örorku í greiðsluríkinu. Frádrátturinn í fyrrnefnda ríkinu er þó aðeins heimilaður upp að þeirri fjárhæð sem eftirlaunin eða lífeyririnn nemur í hinu samningsríkinu. Frádrátturinn skal lækka sem nemur þeim frádrætti sem veittur er vegna aldurs og örorku í heimilisfestisríkinu.

5. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn samkvæmt 1. mgr. 14. gr., 2. mgr. 15. gr. og a-og b-lið 4. mgr. 15. gr. á tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur er einungis heimilaður samkvæmt samningnum í því ríki, má skattleggja tekjurnar í öðru samningsríki ef ekki er unnt að skattleggja þær í fyrrnefnda ríkinu samkvæmt löggjöf þess ríkis.

27. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgari samningsríkis skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru samningsríki en ríkisborgarar þess ríkis, sérstaklega varðandi heimilisfesti, sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki er heimilisfastur í einu samningsríki eða fleirum.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar eða fastrar stöðvar, sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í samningsríki rekur í öðru samningsríki, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning fyrirtækis eða aðila heimilisfasts í því ríki sem hefur sams konar starfsemi með höndum.

Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðila heimilisföstum í öðru samningsríki nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnun eða lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða framfærslu fjölskyldu sem það veitir aðila sem er heimilisfastur í fyrnefnda ríkinu. Í ákvæðinu felst heldur ekki réttur til þess í samningsríki að fá frádrátt við skattlagningu eða að vera undanþeginn skattlagningu af ágóðahlut eða annarri útborgun til félags heimilisfasts í öðru samningsríki.

Ákvæði 1. mgr. hamlar heldur ekki samningsríki að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf tekjur sem föst starfsstöð hefur ef fasta starfsstöðin tilheyrir hlutafélagi eða hliðstæðu félagi í öðru samningsríki. Skattlagningin skal þó samsvara gildandi skattlagningu á heimilisföst hlutafélög eða hliðstæð félög í fyrnefnda samningsríkinu af tekjum þeirra, reiknuðum án frádráttar úthlutaðs hagnaðar.

3. Eigi ákvæði 1. mgr. 9. gr., 4. mgr. 11. gr. eða 4. mgr. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknanir og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í samningsríki til aðila heimilisfasts í öðru samningsríki vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrnefnda ríkinu. Á sama hátt er skuld fyrirtækis í samningsríki við aðila heimilisfastan í öðru samningsríki frádráttarbær við ákvörðun skattskyldrar eignar fyrirtækisins eftir sömu reglum og skuld við aðila heimilisfastan í fyrnefnda ríkinu.

4. Þótt fjármagn fyrirtækis í samningsríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórn að einum eða fleiri aðilum heimilisföstum í einu eða fleiri öðrum samningsríkjum skal það ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í fyrnefnda samningsríkinu en annað svipað fyrirtæki sætir eða gæti sætt í því ríki.

5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

28. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri samningsríkjanna geri ráðstafanir sem leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarúrræði sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, ef málið fellur innan ákvæða 1. mgr. 27. gr., í því samningsríki þar sem hann er ríkisborgari.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í því samningsríki sem málið varðar í því skyni að komist verði hjá

skattlagningu sem ekki er í samræmi við samninginn. Hafi mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálft málsaðili skal það bæra stjórnvald framsenda málið til bærs stjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar. Það samkomulag sem næst skal koma til framkvæmda óháð þeim tímafresti sem lög viðkomandi samningsríkja kveða á um.

3. Í því tilviki að upp koma erfiðleikar eða vandamál milli samningsríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða samningsins skulu bær stjórnvöld í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta einnig ráðgast sín á milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningurinn nær ekki til eða til að leysa með gagnkvæmu samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutaðeigandi ríkja við útreikning skatta eða af öðrum ástæðum.

4. Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 3. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum samningsríkjum sem fyrst niðurstöður málsumleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í samningsríki að samningaumleitanir skuli fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum samningsríkjunum skulu slíkar umleitanir fara fram án tafar að beiðni bærs stjórnvalds í því samningsríki.

29. gr.

Sendierindrekar og ræðiserindrekar.

Ákvæði þessa samnings skulu ekki hafa áhrif á skattaúvilnanir sem sendierindrekar og ræðiserindrekar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

30. gr.

Landfræðileg rýmkun.

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum a liðar 1. mgr. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru sams konar eða í meginatriðum svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli samningsríkjanna með erindaskiptum eftir diplómátískum leiðum.

2. Verði samningurinn felldur úr gildi samkvæmt 32. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmknar samkvæmt þessari grein nema samningsríkin hafi komið sér saman um annað.

31. gr.

Gildistaka.

1. Samningur þessi öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll samningsríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum samningsríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn öðlast gildi.

2. Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári þegar samningurinn öðlast gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári þegar samningurinn öðlast gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári þegar samningurinn öðlast gildi eða síðar.

3. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur vegna vinnu sem fellur undir það ákvæði í því samningsríki þar sem skipið er skráð. Þessu ákvæði skal beitt varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir það almanaksár er fylgir næst á eftir því ári er samningurinn öðlast gildi og einnig næstu tvö ár á eftir því almanaksári.

4. Samningnum frá 12. september 1989 milli norrænu landanna til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna eða eigna þar sem núverandi samningi skal beitt samkvæmt 2. mgr. Fyrirnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt framangreindri málsgrein skal beitt.

5. Ákvæðum 2. og 3. mgr., bókunarliðar VII og 2. og 3. mgr. bókunarliðar VIII við samninginn frá 12. september 1989 skal þó beitt varðandi aðila sem þann 1. janúar 1997 og um tíma þar á eftir fullnægir skilyrðum nefndra ákvæða. Tíminn til og með 30. júní 1997 skal reiknast með í sex mánaða tímabilinu samkvæmt 4. mgr. bókunarliðar VII og 4. mgr. bókunarliðar VIII í nefndum samningi. Stytttri hlé s.s. orlof, fæðingarorlof o.fl. skulu ekki reiknuð með. Bær stjórnvöld í Danmörku og Svíþjóð skulu með gagnkvæmu samkomulagi ákvarða nánari beitingu framangreindra ákvæða.

32. gr.

Uppsögn.

Samningsríki getur í síðasta lagi 30. júní á sérhverju almanaksári, sem hefst eftir að liðin eru fimm ár frá gildistökudegi samnings þessa, sagt honum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til finnska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir hinum samningsríkjum um móttöku

slíkrar tilkynningar og um efni hennar. Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og hinna samningsríkjanna:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið tók við tilkynningunni um uppsögnina eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið tók við tilkynningunni um uppsögnina eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið tók við tilkynningunni um uppsögnina eða síðar.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum samningsríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Helsinki hinn 23. september 1996 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

BÓKUN

Við undirritun þessa samnings sem í dag hefur verið gerður á milli Norðurlandanna til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir hafa undirritaðir komið sér saman um eftirfarandi ákvæði sem er óaðskiljanlegur hluti af samningnum:

I. Við 7. og 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í Noregi eða Svíþjóð aflar með starfsemi sem stunduð er í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast, ef starfsemin felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. mgr.

2. Þrátt fyrir ákvæði 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi eða Svíþjóð aflar með persónulegu starfi sínu í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem þessi aðili er heimilisfastur, ef vinnan felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. mgr.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. varðandi fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Noregi eða Svíþjóð skulu einnig gilda um fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Finnlandi eða Noregi.

4. Bær stjórnvöld í viðkomandi samningsríkjum skulu ákveða með gagnkvæmu samkomulagi til hvaða svæða meðfram viðkomandi landamærum ákvæði 1. - 3. mgr. taka.

II. Við 7., 10.-15., 19. og 23. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr., 2. mgr. 10. gr., 2. mgr. 11. gr. og 2. mgr. 12. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem fyrirtæki í Danmörku eða Svíþjóð er tekur þátt í byggingu og rekstri fastrar tengingar yfir Eyrarsund aflar, í þeim mæli sem tekjurnar stafa frá byggingu og rekstri brúar og þar með hinna samfelldu jarðgangna, í því ríki þar sem fyrirtækið hefur heimilisfesti. Hið sama skal eiga við um tekjur sem slíkt fyrirtæki aflar vegna byggingar og viðhalds hinnar tilbúnu eyju.

2. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. 13. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð er tekur þátt í byggingu og rekstri fastrar tengingar yfir Eyrarsund hlýtur vegna afhendingar þar til greindrar eignar sem notuð er til byggingar og reksturs á brúnni og þar með hinna samfelldu jarðgangna, í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur. Hið sama á við um hagnað sem slíkt fyrirtæki eða slíkur aðili fær vegna afhendingar slíkrar eignar sem notuð er við byggingu og viðhalds hinnar tilbúnu eyju.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 14. gr., 1. mgr. 15. gr. og 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð fær frá fyrirtæki sem tekur þátt í byggingu og rekstri fastrar tengingar yfir Eyrarsund, ef vinnan felur í sér byggingu og rekstur brúarinnar og þar með hinna samfelldu jarðgangna, í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur. Hið sama á við um tekjur sem slíkur aðili fær ef vinnan tengist byggingu og viðhaldi hinnar tilbúnu eyju.

4. Þrátt fyrir ákvæði 6. mgr. 23. gr. skal einungis skattleggja þar greindar eignir, sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð á og notar við byggingu og rekstur brúarinnar og þar með hinna samfelldu jarðgangna yfir Eyrarsund, í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur. Hið sama á við um eignir sem slíkt fyrirtæki eða slíkur aðili á og notaðar eru við byggingu og viðhalds hinnar tilbúnu eyju.

III. Við 7., 8., 13., 15., og 23. gr.

1. Ákvæðum 7. gr., 1. mgr. 8. gr., 4. mgr. 13. gr. og 3. mgr. 23. gr. skal beita í Danmörku, Noregi og Svíþjóð vegna tekna sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter bera úr býtum vegna reksturs loftfara á alþjóða- eða innanríkisflugleiðum og annarar tengdrar starfsemi, af söluhagnaði sem greindar fyrirtækjasamsteypur bera úr býtum við afhendingu lausafjár sem notað er í slíkum rekstri loftfara og annari tengdri starfsemi og af eignum sem fyrirtækjasamsteypurnar eiga og eru notaðar í slíkum rekstri loftfara og annari tengdri starfsemi, í hlutfalli við þann hlut í fyrirtækjasamsteypunni sem er í eigu hlutareigenda sem búsettir eru í Danmörku, Noregi eða Svíþjóð.

2. Ákvæði a-liðar 4. mgr. 15. gr. eiga einnig við um tekjur af vinnu sem unnin er um borð í loftförum sem fyrirtækjasamsteypurnar SAS, Scanair eða SAS Commuter nota í innanlandsflugi.

3. Ákvæðum 1. og 2. mgr. skal einnig beitt, samkvæmt samkomulagi milli bærra stjórnvalda Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar, í sambandi við aðra fyrirtækjasamsteypu eða önnur svipuð samtök um rekstur loftfara eða annarrar tengdrar starfsemi, þegar eignarhlutdeild, beint eða óbeint, er einungis í eigu hlutareigenda í SAS og samtökin eru í meginatriðum byggð upp samkvæmt þeim meginreglum sem gildir um SAS.

IV. Við 13. gr.

Ákvæði 6. og 7. mgr. 13. gr. raska ekki rétti Danmerkur til að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf hagnað af hlutafé sem aðili sem flytur frá Danmörku telst hafa hlotið í sambandi við brottflutninginn.

V. Við 15. gr.

1. Í d-lið 2. mgr. 15. gr. telst launþegi með heimilisfesti í samningsríki leigður út þegar honum af einhverjum (útleigjanda er ráðstafað) til að framkvæma vinnu í starfsemi einhvers annars (verkefnisveitandans) í öðru samningsríki, svo framarlega sem verkefnisveitandinn er með heimilisfesti eða hefur fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu og útleigjandinn er ekki ábyrgur fyrir og ber ekki áhættu af árangri vinnunnar.

2. Við ákvörðun á því hvort launþeginn telst leigður út skal framkvæmt heildarmat þar sem sérstaklega skal tekið tillit til þess að hve miklu leyti

a) verkstjórnin í heild hvílir á verkefnisveitandanum;

b) vinnan er framkvæmd á vinnustað sem verkefnisveitandinn hefur til umráða og ber ábyrgð á;

c) greiðslan til útleigjandans er miðuð við þann tíma sem nýttur er eða með tilliti til annars samhengis milli greiðslunnar og þeirra launa sem launþeginn fær;

d) meginhluti vinnutækja og efnis er til ráðstöfunar af hálfu verkefnisveitanda og

e) útleigjandinn ákvarðar ekki einhliða fjölda launþega og hæfniskröfur til þeirra.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 15. gr. skulu laun eða annað svipað endurgjald sem aðili með heimilisfesti í Danmörku hlýtur vegna vinnu um borð í danskri lest, eða aðili með heimilisfesti í Svíþjóð hlýtur vegna vinnu um borð í sænskri lest, sem er í ferðum á milli Danmerkur og Svíþjóðar, einungis skattleggjast í því ríki þar sem aðilinn hefur heimilisfesti.

VI. Við 15. og 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Finnlandi eða Noregi, sem liggur að landamærum milli þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem leyst er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu samningsríkinu, í því ríki þar sem hann á heimilisfesti, að því tilskildu að aðilinn dveljist að staðaldri á sínu fasta heimili í því ríki.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Finnlandi eða Svíþjóð, sem liggur að

landamærum milli þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem leyst er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu sammingsríkinu, í því ríki þar sem hann á heimilisfesti, að því tilskildu að aðilinn dveljist að staðaldri á sínu fasta heimili í því ríki.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 15. gr. og 1. mgr. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum milli þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem leyst er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu sammingsríkinu, í því ríki þar sem hann á heimilisfesti, að því tilskildu að aðilinn dveljist að staðaldri á sínu fasta heimili í því ríki.

4. Með orðunum “dveljist að staðaldri” er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í því sammingsríki þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfestisríkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið “dagur” kemur fyrir, að með “degi” telst einnig hluti úr degi.

VII. Við 18. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 18. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum Danmerkur og Færeyja;

Eftirlaun, lífeyrir, almannatryggingabætur, framfærslueyrir og aðrar svipaðar greiðslur sem eiga rætur að rekja frá hluta af ríkinu og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinum hluta ríkisins skattleggjast einungis í síðarnefndum hluta ríkisins.

2. Hugtakið “almannatryggingabætur” tekur að því er Danmörku varðar til “orlofsgreiðslna”.

VIII. Við 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 19. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum Danmerkur og Færeyja:

a) Laun og annað svipað endurgjald (að undanteknum eftirlaunum), sem greitt er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa hluta af ríkinu, opinbers aðila þess eða sveitarstjórna, skattleggjast einungis í þeim hluta af ríkinu þar sem starfið er leyst af hendi.

b) Þrátt fyrir ákvæði a-liðar skattleggjast laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í hluta af ríkinu hefur af persónulegu starfi sínu leystu af hendi samkvæmt ráðningarskilmálum í hinum hluta ríkisins, einungis í fyrstnefnda hluta af ríkinu, ef:

1) viðtakandinn delur í síðarnefnda hluta af ríkinu yfir samfellt tímabil sem varir ekki lengur en 120 daga á tólf mánaða tímabili og

2) hinn venjulegi starfsstaður greiðir launin eða annað svipað endurgjald.

c) Ákvæðum 15. og 16. gr. svo og bókunarliðar VII skal beitt varðandi laun og annað svipað endurgjald sem aflað er fyrir starf leyst af hendi í atvinnustarfsemi sem rekin er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum Danmerkur og Færeyja:

a) greiðslur, sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert starf eða launað starf, sem ekki fela í sér endurgjald fyrir

starf og sem danska ríkið, opinberir aðilar eða sveitarstjórn þess greiða til aðila sem starfa í Færeyjum skattleggjast einungis í Danmörku.

b) greiðslur, sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert starf eða launað starf, sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem landsstjórn Færeyja, opinberir aðilar eða sveitarstjórn þess greiða til aðila sem starfa í Danmörku skattleggjast einungis í Færeyjum.

Ákvæðum a- og b-liðar skal beitt fyrstu fimm árin sem hlutaðeigandi aðili fær umræddar greiðslur.

IX. Við 20. gr.

1. Aðili sem dvelur í öðru samningsríki en Færeyjum og aðili sem dvelur í öðru samningsríki en Íslandi einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við menntastofnun í því ríki og námið er þess eðlis að hægt er að fá námslán eða styrki frá opinberum aðila vegna þess í því ríki eða

b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í því ríki

og er, eða síðast var fyrir dvölin, heimilisfastur í Færeyjum eða á Íslandi skattleggst einungis af þeim hluta tekna vegna starfs í fyrrnefnda samningsríkinu sem er umfram 20.000 sænskar krónur á almanaksári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli. Greind fjárhæð felur í sér gildandi persónufrádrátt fyrir viðkomandi almanaksár ef dvalið er í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð.

2. Skattfrelsi samkvæmt 1. mgr. veitist þó einungis fyrir það tímabil sem hæfilegt eða venjulegt telst fyrir námið eða þjálfunina, þó ekki lengur en sex almanaksár í röð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum Danmerkur og Færeyja:

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili sem er, eða var síðast fyrir dvölin í hluta af ríkinu, heimilisfastur í hinum hluta ríkisins og dvelur um stundarsakir í fyrrnefndum hluta af ríkinu einungis í náms- eða þjálfunarskyni skattleggst ekki í þessum hluta af ríkinu af fjárhæðum sem hann tekur við frá hinum hluta ríkisins eða útlöndum til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

Hann skattleggst heldur ekki af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem var síðast fyrir dvölin í Danmörku heimilisfastur í Færeyjum, skattleggst ekki í Færeyjum af endurgjaldi fyrir starf sem leyst er af hendi í Danmörku.

Sá sem eftir námslok hefur sérnám eða nám á öðru sviði telst ekki vera námsmaður.

Dvöl telst vera um stundarsakir ef hún fer ekki yfir tilskilinn námstíma að viðbættum tveimur árum.

Dvöl telst ekki vera “einungis í náms- eða þjálfunarskyni” ef hún, áður en nám er hafið, fer yfir 6 mánuði.

Til greinds sex mánaða tímabils skal ekki telja þann tíma, að hámarki þó eitt ár, sem nýttur er til undirbúningsnámskeiða sem menntastofnunin gerir kröfu til að sótt sé áður en nám er hafið.

Í því tilviki að báðir makar sækja um námsvist í menntastofnun og aðeins annar makinn fær inngöngu, framlengist sex mánaða reglan gagnvart hinum makanum, þó að hámarki fyrir tímabil sem í heild sinni nemur tveimur árum.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem er, eða var síðast fyrir dvölinu í Danmörku, heimilisfastur á Íslandi og sem dvelur um stundarsakir í Danmörku einungis í náms- eða þjálfunarskyni, ekki vera skattlagður af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf ef starfið telst nauðsynlegt til framfærslu hans.

5. Aðili heimilisfastur í öðru samningsríki en Danmörku og sem við dvöl um stundarsakir í Danmörku starfar þar að hámarki í 100 daga á sama almanaksári skattleggst einungis í Danmörku af þeim hluta teknanna sem er umfram þá fjárhæð sem samkvæmt gildandi reglum er talin nauðsynleg til framfærslu hans, með því skilyrði að starfið sé innt af hendi innan sviðs norrænnar áætlunar um reynslu- eða frídagavinnuskripti og að útvegum vinnunnar hafi farið fram á vegum Nordjobb.

Fjárhæðin sem telst vera nauðsynleg til framfærslu hlutaðeigandi aðila ákvarðast á ársgrundvelli og lækkar í hlutfalli við lengd framfærslutímans og heilt almanaksár.

6. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta gert samkomulag um framkvæmd ákvæða 1.- 5. mgr. Bær stjórnvöld geta einnig gert samkomulag um þær breytingar á þar greindum fjárhæðum sem sanngjarnar þykja með hliðsjón af breytingum á peningagildi, breyttri löggjöf í einhverju samningsríkjanna eða öðrum svipuðum ástæðum.

X. Við 25. gr.

1. Að ósk Danmerkur má nema úr gildi ákvæði c-liðar 1. mgr. 25. gr..

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatiskskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna samningsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin samningsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og skal ákvæðum hennar beitt varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar.

Að ósk Danmerkur má breyta ákvæðum 1. mgr. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

“a) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Danmörk, nema ákvæði b- eða c-liðar leiði til annars,

1) veita sem frádrátt frá dönskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá dönskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttarfjárhæðin skal hins vegar aldrei vera hærri en sá hluti danska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á tekjur eða eignir sem skattleggja má í hinu ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru samningsríki, má Danmörk telja tekjurnar eða eignirnar með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum eða eignum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem um er rætt í 1. mgr. 15. gr. eða a-lið 7. mgr. 21. gr., má Danmörk telja tekjurnar með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.”

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna sammingsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin sammingsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári sem fylgir næst á eftir þeim degi sem breytingin tók gildi eða síðar.

2. Að ósk Færeyja má breyta ákvæðum 2. mgr. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

“a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa sammings í öðru sammingsríki skulu Færeyjar, nema ákvæði b- eða c-liðar leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti eða eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts eða eignarskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu;

Frádráttarfjárhæðin skal hins vegar aldrei vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á tekjur eða eignir sem skattleggja má í hinu ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign, sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa sammings í öðru sammingsríki, mega Færeyjar telja tekjurnar eða eignirnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum eða eignum, er stafa frá síðarnefnda ríkinu.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur af launuðu starfi sem um er rætt í 1. mgr. 15. gr. eða a-lið 7. mgr. 21. gr. og sem samkvæmt þessum málsgreinum má skattleggja í hinu sammingsríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.”

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna sammingsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin sammingsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári sem fylgir eftir að breytingin tók gildi eða síðar.

3. Að ósk Finnlands má breyta ákvæðum 3. mgr. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

“a) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa sammings í öðru sammingsríki skal Finnland, nema ákvæði b- eða c-liðar leiði til annars, að teknu tilliti til finnskrar löggjafar (einnig í þeirri merkingu sem hún getur fengið við síðari breytingar án þess að hafa áhrif á þær grundvallarreglur sem hér eru settar fram),

1) draga frá frá finnskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í hinu ríkinu samkvæmt löggjöf þess ríkis og í samræmi við samninginn og reiknaður er af sömu tekjum og þeim sem finnski skatturinn er reiknaður af;

2) draga frá frá finnskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu samkvæmt löggjöf þess ríkis og í samræmi við samninginn, og reiknaður er af sömu eignum og þeim sem finnski skatturinn er reiknaður af;

b) Ágóðahlutir frá félagi með heimilisfesti í öðru samningsríki en Finnlandi sem greiddir eru til félags heimilisfasts í Finnlandi eru undanþegnir skattlagningu í Finnlandi ef viðtakandinn ræður beint yfir að minnsta kosti 10 hundraðshluta atkvæðamagns í því félagi sem greiðir ágóðahlutina.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki má Finnland telja tekjurnar með í skattstofni, en frá finnskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.”

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna samningsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin samningsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt

a) að því er tekur til staðgreiðslu skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar.

4. Að ósk Íslands má breyta ákvæðum 4. mgr. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

“a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Ísland, nema ákvæði b-liðar leiði til annars,

1) draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu,

2) draga frá íslenskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttarfjárhæðin skal hins vegar aldrei vera hærrí en sá hluti íslenska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á tekjur eða eignir sem skattleggja má í hinu ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru samningsríki, má Ísland telja tekjurnar með í skattstofni, en frá íslenskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar. “

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna samningsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin samningsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt

a) að því er tekur til staðgreiðslu skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar.

5. Að ósk Noregs má breyta ákvæðum 5. mgr. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

“Ef ákvæði norskrar löggjafar um frádrátt frá norskum skatti vegna skatts sem greiddur er utan Noregs kveða ekki á um annað (þó án þess að það hafi áhrif á þær grundvallarreglur sem hér eru settar fram), gildir eftirfarandi:

“a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Noregur,

1) draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu,

2) draga frá frá norskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er af eignum hans í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi skal þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti norska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru samningsríki, má Noregur telja tekjurnar með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem reiknaður er af þeim tekjum er stafa frá hinu ríkinu.”

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna samningsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin samningsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt

a) að því er tekur til staðgreiðslu skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar.

6. Að ósk Svíþjóðar má breyta ákvæðum 6. mgr. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

“a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru samningsríki skal Svíþjóð, nema ákvæði í b-lið leiði til annars,

1) með hliðsjón af sænskri löggjöf (einnig í þeirri merkingu sem hún getur fengið við síðari breytingar án þess að hafa áhrif á þær grundvallarreglur sem hér eru settar fram) draga

frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur er í síðarnefnda ríkinu,

2) draga frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur er af eignum hans í síðarnefnda ríkinu. Frádráttarfjárhæðin skal þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádráttar, sem er af þeirri eign sem má skattleggja í hinu ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru samningsríki, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt á aðrar tekjur eða eignir tekið tillit til þeirra tekna eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda ríkinu.”

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna samningsríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin samningsríkin hafa tekið við slíkri tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt

a) að því er tekur til staðgreiðslu skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar,

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því ári sem breytingin tók gildi eða síðar.

XI. Við 26. gr.

Ákvæðum 5. mgr. 26. gr. skal beitt á samsvarandi hátt í þeim tilvikum sem um er að ræða í 3. og 4. mgr. bókunarliðar II.

XII. Við 31. gr.

1. Varðandi skattlagningu á byggingu- viðhaldi og rekstri landamærabrua ofl. yfir landamæri Finnlands og Noregs gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

2. Varðandi skattfrelsi í Finnlandi og Svíþjóð fyrir fleytingarfyrirtæki sem stofnað hefur verið til að annast fleytingu á fleytingarleiðum landamæraáanna Torne og Muonio gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

3. Varðandi grundvöll að skiptingu milli Noregs og Svíþjóðar á skattlagningu tekna hlutafélagsins Luossavaara-Kiirunavaara gildir sérstakt samkomulag þar um.

Frumrit bókunar þessarar skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum samningsríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Helsinki hinn 23. september 1996 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku og norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

BÓKUN
um breytingu á samningi milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og á eignir.

Ríkisstjórn Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem óska að gera með sér bókun um breytingu á samningi frá 23. september 1996 til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og á eignir (hér nefndur "samningurinn"),

sem gera sér ljóst að því er Færeyjar varðar að framkvæmd þeirra mála sem samningur þessi tekur til heyrir undir sjálfstjórnarvaldsvið Færeyja, janfvel í samskiptum við útlönd,

hafa komið sér saman um eftirfarand:

I. gr.

Ákvæði h-liðar 1. mgr. 3. gr. fellur brott og í staðinn kemur eftirfarandi:

"h) "flutningar á alþjóðaleiðum" merkir flutninga með skipi eða loftari nema skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í samningsríki;"

II. gr.

Í 2. mgr. 5. gr. íslenska textans falla orðin "föst starfsstöð" brott og í staðinn kemur "föst atvinnustöð".

III. gr.

Ákvæði 1. mgr. og c-liðar 7. mgr. 21. gr. falla brott og í staðinn kemur eftirfarandi:

"1. Þrátt fyrir önnur ákvæði í þessum samningi, þó að undanskildum ákvæðum 8. gr. gilda ákvæði þessarar greinar þegar aðili heimilisfastur í samningsríki stundar starfsemi í

tengslum við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnis-linda sem staðsettar eru í sammingsríki.

"c) Ef vinnan er leyst af hendi um borð í skipi eða báti, sbr. 5. mgr., skal skattleggja slík laun eða endurgjald í því sammingsríki þar sem aðilinn sem notar skipið eða bátinn er heimilisfastur."

IV. gr.

Í c-lið 3. mgr. 25. gr. norska textans koma orðin "artikkel 15 punkt 1" í stað orðanna "artikkel 15".

Í 5. mgr. 26. gr. danska textans koma orðin "stykke 4, litra a) og b)" í stað orðanna "stykke 4, litra b) og c)."

VI. gr.

1. Bókun þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir þann dag þegar öll sammings-ríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að bókunin hafi verið staðfest. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum sammingsríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag þegar bókunin öðlast gildi.
2. Eftir að bókunin hefur öðlast gildi skal ákvæðum hennar beitt frá þeim tíma þegar samningnum verður beitt. Öðlist bókunin gildi eftir 31. desember 1997 verður ákvæðum hennar beitt frá byrjun annars mánaðar eftir að bókunin öðlast gildi.

Frumrit bókunar þessarar skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum sammingsríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Helsinki hinn 6. október 1997 í einu eintaki á dönsku, færeysku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Danmerkur

Fyrir hönd landsstjórnar Færeyja

Fyrir hönd ríkisstjórnar Finnlands

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Fyrir hönd ríkisstjórnar Noregs

Fyrir hönd ríkisstjórnar Svíþjóðar